

24. møde.

Onsdag den 3. december kl. 10.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om folkebiblioteker.

Valgt blev: *Lysholt Hansen, Kaj Andersen, Victor Gram, Hougaard, Kolbjørn, M. Larsen (Kolding), Lars M. Olsen, Morten Larsen, Gøting, Østergaard, Henry Hansen, Hartling, Skov Jørgensen, Krogh, Gertie Wandel, Hvidberg og Weikop.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1959 til 31. marts 1960.

(Lovforslaget findes i tillæg D. sp. 1, fremsættelsen i tidenden sp. 889).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Carl Petersen: Det fremgår klart af den højtærede finansministers fremsættelsestale, at der ikke i det fremsatte finanslovsforslag er nogen sensationer, som skulle kunne give anledning til større diskussioner, ud over hvad der sædvanligt fremkommer i oppositionens blade og vel også vil fremkomme her fra oppositionens ordførere om, at skatterne er blevet for høje, og at der må tilstræbes besparelser i statshusholdningen, som kan medføre lavere skatter. Det er og har altid været et kærkomment emne at foreholde befolkningen, og ofte har sådan tale vel også givet politisk gevinst, for hvem vil ikke være glad for at betale mindre i skat? Jeg tror imidlertid, at det ville være sundere og tjene helheden bedre, hvis man i sine informationer over for befolkningen om statsudgifter og skatter i højere grad, end tilfældet er, ville oplyse befolkningen om, hvad skatterne bruges til, og mere konkret give til kende, hvis man ønsker foreslåede beløb ændret, hvilken virkning det vil få for det

område, bevillingen drejer sig om. Så ville skatteyderne meget lettere kunne vurdere, om de foreslåede beløb er fornuftige, og det må jo være formålet med al information. Det virker vildledende, når man alene taler om f. eks., at det samlede budget kan sættes ned med så og så mange millioner kroner, eller når man, som der også er eksempler på, blot forklarer, hvor let det kunne lade sig gøre at skære det hele ned med en nærmere fastsat procent. Efter den redegørelse, som den højtærede minister nu har givet, skulle det være let at give informationer, der giver det rigtige billede af, hvad finanslovsforslaget er udtryk for, da der i hvert afsnit for sig klart og koncist er redegjort for bevægelserne.

Taget som helhed må finanslovsforslaget vist siges at være nøgternt stillet op, således at der er grund til at tro, at budgettet kan holde.

Udviklingen i det sidste år på det økonomiske område er der vel grund til at glæde sig over. Valutastillingens forbedring — milliarder er nu passeret — og de deraf følgende større muligheder for aktivitet i erhvervslivet har vel befordret en noget større optimisme hos os alle, ikke mindst i bedømmelsen af fremtidens beskæftigelsesmuligheder og i særlig grad med henblik på de store årganges placering i erhvervslivet.

Under den politiske åbningsdebat blev disse ting også stærkt fremhævet, og det blev fra flere sider, også fra den højtærede ministers, fremhævet, at selv om der er al grund til at glæde sig over den heldige udvikling, som vi har været vidne til i det sidste år, må vi ikke lade os forlede til at tro, at vi ikke kan komme til at stå over for vanskeligheder i den kommende tid, og at det derfor er nødvendigt at gøre sig klart, at det nu drejer sig om at føre en politik, ved hvilken den forbedrede stilling fastholdes. Jeg vil gerne understrege disse betragtningers rigtighed, og det må betyde, at der på lang sigt disponeres sådan, at de beløb, der foreslås anvendt, vil øge produktion og beskæftigelse, og at der i det planlæggende arbejde holdes et vågent øje med, hvad fremtiden kræver af os, når det drejer sig om investeringer.

Selv om udgifterne på de sidste års finanslove stadig har været stigende, og det forslag, vi nu behandler, ikke danner nogen und-